

Istoriografija i filozofija Stare Grčke

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: Prijepoljska gimnazija

Историја као наука пре свега захтева јасну представу о конкретном чињеничном материјалу, на основу кога се после критичке процене гради историјско дело. Свет старе Грчке од нас дели дуг временски период током којих је пропао велики број извора. Зато сви периоди историје старе Грчке не могу бити подједнако осветљени, а и они извори који су сачувани морају да се користе са великом пажњом. Извори за историју старе Грчке могу се поделити на: писане изворе који се састоје од литерарних и епиграфских споменика и материјалне изворе у које спадају сви археолошки споменици.

У категорију литерарних извора спадају не само дела грчких и римских историчара, већ уопште сви писани споменици античког света, уколико они у некој мери одражавају своју савремену епоху, и према томе могу бити употребљени за проширење знања. Дела чисто историјског садржаја имају неупоредиво највећу вредност за историјску науку и они су основни извори за антички период. Историја, као приповедање прошлости поникла је у робовласничком друштву старе Грчке, а развила се на основи епске поезије чији су садржај представљали митови и усмено предање. Легенде и митови старих Грка стигле су до нас у делима грчких писаца каснијег доба. Данас историја према митовима има посебно строг критички став, али у античком свету то је било другачије: антички историчари су са великим поверљем примали легендарне податке, мешајући их са стварним чињеничним подацима.

Само мали број историчара антике настојао је да подвргне легендарне податке критичком проверавању. Наилазећи у својим изворима на противречности прихватили су оно што је изгледало веродостојније или занимљивије. Тек Тукидида можемо сматрати за родоначелника историјске критике.

Као први од извора грчке историографије служила је епска поезија. Овде се пре свега мисли на епове који се везују за Хомера: Илијаду и Одисеју. То су најранији извори грчке историје који су стигли до нас. Они су драгоцен извор и за период тројанског рата, тј. критско-микенски период као и за тзв. Хомерово доба тј. 8. век пре н.е. Поред њих у потпуности су сачуване и две поеме песника Хесиода: Послови и дани и Теогонија – порекло богова. Ове поеме су значајан извор за економски развој Грчке, положај робова, и социјално распојавање грчког друштва 8. и 7. века пре н.е. Лирска поезија 7. и 6. века пре н.е. је такође важан извор, нарочито политичка лирика тога доба. Прва дела грчке историјске прозе појавила су се у градовима Мале Азије, а први историчари добили су назив логографи. Логографи су се углавном бавили легендарном историјом. На основи митова и предања покушавали су да реконструишу историју грчких племена, градова или појединих родова. Најпознатији од логографа био је Хекатеј из Милета, који је оставио дела Генеалогја и Опис земље, затим ћемо поменути Хеланика из Митилене, који је живео у 5. веку, а бавио се састављањем генеалогја грчких хероја, а дао је и први летопис догађаја у атинској држави од најстаријих времена до његовог доба.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com